

Arrest

nr. 221 828 van 27 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat L. RECTOR, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 17 september 2015 België is binnengekomen als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 23 september 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Op 13 oktober 2015 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig was, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 20,16 jaar oud was met een standaarddeviatie van 1,52 jaar.

1.2. Op 30 april 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 30 april 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 23/09/2015

Overdracht CGVS: 07/04/2016

U werd op 26 februari 2018 van 14u02 tot 17u42 gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is. Uw advocate, meester Sarina Thijs loco meester Kristof Jonckers, was gedurende uw volledige persoonlijke onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger en soennitische Pashtun. U bent geboren in het dorp Barabad, gelegen op de grens tussen de districten Sarkano en Khaskunar in de provincie Kunar. U ging tot de derde graad naar school, eens u stopte met school hielp u uw vader in de landbouw. U bent ongehuwd, u hebt één broer en vier zussen, zij wonen allen in Barabad. U verklaarde dat u en uw vader op een dag bij jullie landbouwgrond werden aangesproken door de taliban. Ze stelden dat u als oudste zoon intussen oud genoeg was om zich bij hen aan te sluiten. Uw vader ging hier niet mee akkoord. Een tweetal weken later werd uw vader opnieuw aangesproken door de taliban, opnieuw weigerde hij op hun eis in te gaan. Twee of drie dagen viel de taliban rond één uur 's nachts uw huis binnen. Uw moeder verstopte u in het hooi bij het huis. Omdat de taliban u niet kon vinden, namen ze uw vader mee. Even later hoorden jullie een geweerschot, waarna de buren het lichaam van uw vader bij de rivier vonden. U bleef tien dagen in uw ouderlijk huis om de begrafenis van uw vader bij te wonen. Op de tiende dag bracht u uw zus mee naar haar huis in het dorp. Omdat het al laat was raadde uw schoonbroer u af om nog terug naar huis te keren en u bleef bij hen logeren. 's Ochtends vroeg kwam uw moeder naar het huis van uw zus. Ze vertelde dat de taliban die avond opnieuw was langsgesproken om u te zoeken. Vervolgens verliet u op aanraden van uw schoonbroer het land.

Enkele dagen na het Suikerfeest van 1394, dus eind juli of begin augustus 2015, vatte u uw reis aan. U reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, en Duitsland. U kwam op 17 september 2015 toe in België en op 23 september 2015 diende u uw verzoek tot internationale bescherming in bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw originele taskara, afgeleverd op 25 hut 1392 (14 april 2014) te Sarkano; een kopie van de taskara van uw vader, afgeleverd in het jaar 1354 (1975) te Sarkano; en de originele enveloppe waarmee uw documenten naar België werden verzonden vanuit Sarkano.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u uw land ontvluchtte wegens vrees voor de Taliban die u gedwongen wenst te rekruteren. Na grondig onderzoek van uw asielrelaas dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken en dit omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst moet vastgesteld worden dat u het CGVS geen duidelijk zicht wenst te bieden op uw werkelijke leeftijd. Waar u bij het indienen van uw verzoek tot internationale bescherming in september 2015 verklaard had dat u 17 jaar oud was, werd uw leeftijd door wetenschappelijk onderzoek op 1 oktober 2015 bepaald op 20.16 jaar met een standaarddeviatie van 1.52 jaar (zie document leeftijdsbepaling van de Dienst Voogdij, toegevoegd aan uw administratief dossier). U kreeg vervolgens 01/01/1995 als geboortedatum toegekend (zie verklaring DVZ, punt 4). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS hield u ondanks het medische onderzoek vast aan uw beweerdelijke jongere leeftijd.

U zei dat u uw geboortedatum niet kende maar dat uw moeder u via uw neef had laten weten dat u op het moment van aankomst in België 17 jaar oud was (CGVS p.4-5). Niet alleen moet er geconcludeerd worden dat u niet beschouwd kon worden als een minderjarige, ook wijst dit erop dat u door zich een jonger profiel aan te meten, de inschatting van de geloofwaardigheid van uw verklaringen trachtte te bemoeilijken voor het CGVS.

Daarnaast zijn uw verklaringen over uw gedwongen rekrutering door de taliban niet overtuigend. U zei dat de taliban uw vader twee keer aansprak omdat u intussen oud genoeg was om voor de taliban te strijden. Op een nacht viel de taliban uw huis binnen en omdat zij u niet konden vinden, vermoordden zij uw vader (CGVS p.38-39). Er dient echter opgemerkt te worden dat een dergelijke handelswijze vanwege de taliban moeilijk te rijmen valt met de informatie ter beschikking van het CGVS, waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Zo blijkt immers dat de taliban bijna uitsluitend uit vrijwilligers bestaat en dat directe dwang bij rekrutering, hoewel er een paar gevallen van bekend zijn, zeer uitzonderlijk zou gebeuren (COI Focus Afghanistan: Rekrutering bij gewapende oppositie en milities aan regeringszijde, p.7 en p.9). Bij het rekruteren van strijders oefent de taliban hoofdzakelijk invloed uit via lokale verbanden, waarbij loyaliteit, traditie en religie een centrale rol spelen (rapport Landinfo: Afghanistan, Recruitment to Taliban, 29 juni 2017, p.9, p.12 en p.19). Bovendien lijkt het bijzonder onaannemelijk dat de taliban van alle dorpelingen net u, als jonge landbouwer zonder enige militaire ervaring, met alle geweld zou willen rekruteren. Uit beschikbare informatie blijkt immers dat de taliban zich sinds het vertrek van de internationale troepen in 2014 voornamelijk zou richten op het professionaliseren van haar strijdkrachten, waarbij zij meer dan voordien personen met een militaire achtergrond trachten te benaderen (rapport Landinfo, p.8 en p.10). Het feit dat de verklaringen die u aflegde over de wijze waarop de taliban jullie benaderde dermate uiteenlopen met de beschikbare informatie, doet de wenkbrauwen fronsen. Geconfronteerd met deze opmerking antwoordde u dat u eerst een opleiding van de taliban zou krijgen en dat soldaten gewoonlijk onmiddellijk gedood worden (CGVS p.41). Het louter ontkennen van publiek beschikbare informatie kan evenwel niet beschouwd worden als afdoende verschoningsgrond. Uw verklaring dat de taliban uw vader vermoordde en vervolgens nogmaals naar uw huis kwam om u onder dwang te rekruteren, hoewel zij wegens hun werkwijze absoluut niet zeker kunnen zijn van uw loyaliteit ten opzichte van hen, kan niet overtuigen. Het geheel van uw verklaringen is dan ook dermate onwaarschijnlijk dat aan uw relaas moeilijk geloof kan worden gehecht.

Bovenstaande vaststelling wordt bovendien bevestigd door ernstige tegenstrijdigheden binnen uw asielaanvraag. Ten eerste bleek uit uw dossier een tegenstrijdigheid aangaande de periode van overlijden van uw vader. Zo had u bij uw screeningsinterview als niet-begeleide minderjarige bij DVZ gezegd dat uw vader zes jaar geleden overleden was (zie fiche toegevoegd aan uw administratief dossier, d.d. 23 september 2015), terwijl u bij het CGVS zijn overlijden tien dagen voor uw vertrek situeerde (CGVS p.38-39). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid ontkennde u dat u ooit gezegd zou hebben dat uw vader zes jaar geleden overleed (CGVS p.41). Louter vasthouden aan uw laatste versie van de feiten kan evenwel niet beschouwd worden als afdoende verklaring voor de vastgestelde ernstige tegenstrijdigheid. Ten tweede bleek uit uw dossier een tegenstrijdigheid over de invallen van de taliban bij uw ouderlijke huis. Zo bleek uit uw verklaringen bij DVZ dat de taliban twee keer naar uw huis kwam, telkens met een tiental personen (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Bij het CGVS zei u dan weer dat u niet wist met hoeveel personen de taliban de eerste keer naar u thuis kwam, maar u schatte met zes of zeven strijders. U wist niet met hoeveel strijders de taliban de tweede keer naar u thuis kwam, omdat u dit niet gevraagd zou hebben aan uw moeder. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid opperde u dat er bij DVZ een misverstand was gebeurd (CGVS p.39-40). Deze verklaring kan niet overtuigen aangezien u voorafgaand aan uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS bevestigd had dat uw interview bij DVZ goed verlopen was en dat de tolk het verslag achteraf in het Pashtu voor u had voorgelezen (CGVS p.3).

Tot slot dient opgemerkt te worden dat uw relaas ook ernstige vragen oproept in termen van waarschijnlijkheid. U vertelde dat de taliban uw vader doodde en dat u vervolgens tien dagen thuis bleef. In deze periode vond de begrafenisceremonie van uw vader plaats en logeerde ook uw zus thuis. Na tien dagen bracht u haar terug naar haar eigen woning. Omdat het al te laat was om die avond nog terug te keren, bleef u daar logeren. De volgende ochtend informeerde uw moeder u dat de taliban u weer was komen zoeken (CGVS p.38-39). Uit uw relaas blijkt dat u geenszins aanstalten maakte om onder te duiken of de taliban te ontlopen nadat zij uw vader vermoord hadden. Integendeel, u bleef tien dagen thuis en het was louter toevallig dat u niet thuis was bij de tweede huisval. Ter verklaring voor uw stilzitten stelde u dat de taliban niet naar u thuis had durven komen omdat er vele bezoekers aanwezig waren (CGVS p.41). Echter, uw totale gebrek aan initiatief en bezorgdheid om uw eigen veiligheidssituatie stemt allerm minst overeen met de ernst van de feiten die u beschreef, nl. de abrupte moord op uw vader. Bovendien vertelde u zelf dat het in uw dorp vaak voorkwam dat vaders vermoord werden en dat mannelijke gezinsleden gearresteerd werden door de taliban wegens hun weigering om zich bij de taliban aan te sluiten (CGVS p.40-41). Daar u zich door deze feiten abrupt genoodzaakt zag het land te verlaten en internationale bescherming te verzoeken, is uw initiële gebrek aan interesse en initiatief omtrent uw eigen veiligheidssituatie dermate onwaarschijnlijk, dat uw relaas niet geloofwaardig kan worden bevonden.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de verzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo bestaat er actueel in de provincies Balkh, Bamiyan, Daykundi, Kabul, Panshir en Samangan, en bepaalde delen van Herat, Jawzjan, Parwan, Kapisa en Nangarhar geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een verzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem of haar is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, herkomst, leefwereld en asielse status. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, uw werkelijke recente verblijfplaatsen, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u aangemeten profiel en uw beweerdelijke recente verblijfplaats in Afghanistan.

In casu werd vastgesteld dat u weliswaar verklaringen aflegde over uw regio en feiten die zich daar hebben voorgedaan (CGVS p.11-14, p.23-38, p.41-43), waaruit kan worden afgeleid dat u oorspronkelijk uit Sarkano afkomstig bent en daar gedurende een bepaalde periode verbleven hebt. Andere elementen wijzen er echter op dat u misleidende verklaringen aflegt over uw profiel en de plaatsen waar u voor uw vertrek hebt verbleven.

Vooreerst werd vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan het door u aangemeten profiel als landbouwer. U stelde dat u tot de derde graad school liep, dat u nadien een jaar naar de madrassa ging en dat u uw vader voor lange periode hielp in de landbouwsector (CGVS p.14). Ook uw twee schoonbroers en al uw ooms en tantes langs moeders- en vaderszijde werken in de landbouwsector, op één oom na (CGVS p.7-11). Hoewel u opgroeide in een agrarische omgeving en ook zelf aan landbouw deed, bleek uit uw verklaringen een opvallend gebrek aan kennis over landbouwactiviteiten in uw regio. Zo had u geen idee wat er (kort na uw persoonlijk onderhoud) in de lente op het veld stond te gebeuren. U stelde merkwaardig genoeg enkel dat tarwe al gezaaid was en dat u geen informatie had over wat anderen doen op hun veld. Toen u vervolgens nogmaals gevraagd werd wat mensen in de lente zoal doen op het veld, antwoordde u correct dat maïs gezaaid wordt in de lente, maar stelde u verkeerdelijk dat ook uien in de lente geplant worden. Uien worden echter in de herfst gezaaid en in de winter geoogst (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Geconfronteerd met deze informatie zei u dat u zelf niet echt bezig was met groenten omdat de vrouwelijke familieleden de groentetuin onderhielden (CGVS p.15 en p.17). Nochtans dienden jullie producten volgens uw verklaringen voornamelijk voor eigen gebruik (CGVS p.18), waardoor u toch enigszins moet hebben opgemerkt wanneer nieuwe uien geoogst kunnen worden. U stelde eveneens verkeerdelijk dat er helemaal niets geoogst wordt in de lente, terwijl in Kunar ook aardappelen, koolzaadolie, klaver (en papaver) dan geoogst worden. Ook zei u foutief dat in Kunar witte, rode en zwarte moerbeien allen in dezelfde periode rijp zijn, terwijl witte en rode moerbeien aan het einde van de lente geoogst worden en zwarte moerbeien pas later, nl. in de late zomer. Ter verklaring zei u dat het zelfs in de lente erg warm is in Kunar, waardoor het verschil tussen zomer en lente moeilijk te merken is (GVS p.19).

Ook bleken uit uw verklaringen ernstige hiaten binnen uw kennis over de activiteiten op het veld in andere periodes van het jaar. Zo is het hoogst opmerkelijk dat u spontaan vermeldde dat er in uw regio rijst geteeld wordt, dat u kon beschrijven hoe rijst geplant en geoogst wordt, maar dat u daarentegen geen idee had wanneer rijst dan geoogst wordt (CGVS p.15 en p.17). U stelde uiteindelijk verkeerdelijk dat rijst 'sowieso in de zomer' geoogst wordt, terwijl rijst pas aan het einde van de herfst geoogst wordt. Geconfronteerd met deze informatie antwoordde u dan weer dat dit 'evengoed zou kunnen' (CGVS p.18). Tevens is het opmerkelijk dat u eerst ook het telen van rijst opsomde als één van uw eigen activiteiten op de landbouwgronden (CGVS p.14), terwijl u vervolgens stelde dat u jullie geen rijst teelden op jullie gronden, waardoor u niet concreet op de hoogte was van de oogsttijd (CGVS p.17). Hieruit blijkt dat u uw antwoorden op willekeurig keerde naargelang de vragen die u gesteld werden. U stelde eveneens verkeerdelijk dat klaver aan het einde van de winter gezaaid wordt, terwijl klaver aan het begin van de herfst wordt gezaaid. Geconfronteerd met deze informatie zei u dat het zowel in de herfst als in de winter erg koud is in Kunar (CGVS p.20).

Uit bovenstaande verklaringen blijkt duidelijk dat u geen onderscheid kon maken tussen winter en herfst enerzijds, en lente en zomer anderzijds. Ook bleek u de maanden van de Afghaanse kalender niet te kennen: zo somde u wel de wintermaanden correct op (jadi, dalwa, hut), maar toen u gevraagd werd naar de zomermaanden (sاران, asad, sonbola) somde u de lentemaanden op (hamal, sawr, jawza) (CGVS p.21). Toen u gevraagd werd hoe u wist welk gewas wanneer aan te planten als u klaarblijkelijk noch de maanden, noch de seizoenen van het jaar kan onderscheiden, antwoordde u dat u zelf geen landbouwer was en dat dit de taak van uw vader was, en dat landbouwers het weer wel voldoende aanvoelen (CGVS p.21). Deze verklaring is echter niet aannemelijk omdat u, zoals hierboven gesteld, uw hele leven in een agrarische samenleving opgroeide en omdat helpen in de landbouw uw voornaamste activiteit was nadat u gestopt was met school (CGVS p.14).

Daarnaast is het opmerkelijk dat u geen idee had hoeveel het tarwe opbracht als jullie het verkochten, naar uw verklaring omdat het tarwe gewoonlijk voor eigen gebruik diende en omdat alleen uw vader instond voor de verkoop van de overschot (CGVS p.18). Dat u als volwassen man volstrekt niet weet hoeveel inkomsten jullie arbeid kon opleveren, valt evenwel moeilijk aan te nemen, temeer omdat u de oudste zoon van het gezin bent (zie verklaring DVZ, rubriek 17). U zei ook dat iedereen uit uw regio, ook uw familie, belastingen moest betalen aan de taliban. Gewoonlijk betaalde uw vader cash, maar als hij onvoldoende geld had stond hij een deel van de oogst af.

U vertelde dat families uit het dorp die dit bedrag niet konden betalen hun zoon moesten afstaan aan de taliban, waarna u hen nooit meer terugzag. Opmerkelijk is dat u geen idee had hoeveel belastingen jullie dan moesten betalen omdat dit steevast de verantwoordelijkheid van uw vader was. Nochtans vormde het aflossen van deze belastingen volgens uw verklaringen een belangrijke garantie voor uw persoonlijke veiligheidssituatie in het dorp (CGVS p.25-26).

Al deze elementen samengenomen, maken dat geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dat u uw vader lange tijd hielp in de landbouw, of dat u opgegroeid bent in een agrarische samenleving, wat tevens afbreuk doet aan uw beweerdelijke (recente) herkomst uit Kunar.

Voorts stemden verschillende van uw verklaringen over feiten die recent voor uw vertrek plaatsvonden niet overeen met informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier.

Ten eerste stemmen uw verklaringen over overstromingen in uw regio niet overeen met COI. U zei immers dat er meerdere jaren voor uw vertrek een overstroming was, maar dat u zich geen overstroming kon herinneren die kort voor uw vertrek plaatsvond nabij uw dorp of in de regio (CGVS p.27-29). Nochtans waren er in juli 2014, in juli 2015 en begin augustus 2015 zware overstromingen die meerdere districten troffen, waaronder Sarkano en Khaskunar. Daar u verklaarde Afghanistan enkele dagen na het Suikerfeest te hebben verlaten (CGVS p.22, het Suikerfeest werd in 2015 gevierd op 17-18 juli), en aangezien uw dorp vlakbij de rivier is gesitueerd (CGVS p.29), is het hoogst opmerkelijk dat u geen weet had van overstromingen die in deze periode in uw regio gebeurden.

Ten tweede bleek uit uw verklaringen ernstige hiaten in uw kennis over raket- of droneaanvallen in uw regio. Zo sprak u wel over een raketaanval die vijf tot zes jaar geleden plaatsvond, maar had u geen weet van raketten die recent voor uw vertrek waren afgevuurd naar uw regio (CGVS p.34). Uiteindelijk haalde u aan het einde van uw gehoor aan dat er in 2014 raketten werden afgevuurd naar de regio's Dunay en Nawa Pass in Sarkano (CGVS p.42). Volgens publieke informatie was het district Sarkano echter in augustus 2014 en oktober 2014 het doelwit van de vele raketten die afgevuurd werden vanuit Pakistan, wat materiële schade voor burgers veroorzaakte. In mei 2015 kwamen ook burgers om door mortieren die de taliban in Sarkano had afgevuurd. U herinnerde zich geen enkele drone-aanval, hoewel er in augustus 2014, september 2014 en in februari 2015 zowel in Khaskunar als in Sarkano talibanstrijders geliquideerd werden met drones. Dat u dermate beperkte verklaringen aflegde over raket- en droneaanvallen in uw regio kan, gezien de frequentie van dit soort incidenten, niet overtuigen.

Ten derde legde u bijzonder vage verklaringen af over een militaire operatie die in de lente voor uw vertrek plaatsvond in Nawa Pass, de grensovergang van uw district met Pakistan. U zei dat er in die regio altijd veel gevochten werd tussen de taliban enerzijds en soldaten van het Afghaanse en Pakistaanse leger en Afghaanse grenspolitie anderzijds. U zei dat u er zelf weinig informatie over had omdat Nawa Pass erg hoog en ver gelegen is ten opzichte van uw dorp. U verklaarde dat er soms meer en soms minder gevochten werd, en dat er in de lente of zomer wel veel gevochten werd, maar u kon zich geen concrete periode voor uw vertrek herinneren waarin er meer gevochten werd in Nawa Pass (CGVS p.35-36). Volgens publiek beschikbare informatie werd in de lente van 2015 een gecoördineerde operatie in Nawa Pass opgezet om deze grensovergang te bevrijden van de taliban. In april 2015 was de grensovergang voor het eerst in jaren weer in handen van de overheid en werd ze heropend. Dat u hier geen weet van hebt is opmerkelijk, aangezien Nawa Pass de enige weg in uw district is die naar Pakistan leidt en bijgevolg ook economisch van belang is. Ook al zou Nawa Pass hoger of verder gelegen zijn van uw dorp, toch kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u hierover kennis zou hebben: uit uw verklaringen blijkt immers dat u ook naar de radio luisterde en u was in staat om verschillende regionale radiozenders op te noemen (CGVS p.32).

Om dezelfde reden is het tot slot opmerkelijk dat u geen weet zou hebben van de executie van een 19-jarige vrouw door de taliban in uw district (CGVS p.36-37). Zij werd volgens mediaberichten in oktober 2014 in haar huis gedood op verdenking van spionage door de overheid, en haar echtgenoot werd ontvoerd. Daar u zelf verklaarde dat vrouwen en kinderen gewoonlijk niet worden lastiggevallen door de taliban (CGVS p.40), is het merkwaardig dat dit incident u niet ter ore zou zijn gekomen, hoewel u ook naar de radio luisterde.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw originele taskara, afgeleverd op 25 hut 1392 (14 april 2014) te Sarkano; een kopie van de taskara van uw vader, afgeleverd in het jaar 1354 (1975) te Sarkano; en de originele enveloppe waarmee uw documenten naar België werden verzonden vanuit Sarakano.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd (COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude), blijkt dat in Afghanistan corruptie wijdverspreid is en dat allerlei documenten al dan niet tegen betaling kunnen worden verkregen. Dit maakt dat de bewijswaarde van de door u voorgelegde documenten ernstig gerelativeerd dient te worden.

Bovendien kunnen aan een door een verzoeker bijgebrachte documenten slechts bewijswaarde worden toegekend voor zover deze documenten gepaard gaan met geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Ook deze documenten werpen dus geen ander licht op de gedane vaststellingen van het CGVS omtrent uw ongeloofwaardig bevonden asielaanvraag, profiel en recente herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over het door u aangemeten profiel en uw recente verblijfplaats in Afghanistan. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke profiel en recente verblijfplaatsen in Afghanistan. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een aanvraag ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw aanvraag geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en gaat in op de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Voorafgaand aan de toelichting over de vluchtelingenstatus, parafraseert verzoeker de motivering van de bestreden beslissing en gaat in op de bewijslast. Hij licht concreet toe als volgt:

“Bijzondere aandacht dient met andere woorden besteed aan de intellectuele vermogen én de jonge leeftijd van verzoeker op het moment dat hij zijn land ontvluchtte én gehoord werd door verweerster. Op het moment dat hij AFGHANISTAN verliet, was volgens zijn eigen beleving amper 17 jaar oud. Ook zijn familie beschouwde hem als minderjarig. Dit maakt dat het niet abnormaal is dat verzoeker geen perfect coherente of gedetailleerde verklaringen kan afleggen. In AFGHANISTAN ging hij ook maar tot de derde graad naar school. Dit alles dient in rekening te worden gehouden bij de beoordeling van de asielaanvraag van verzoeker, hetgeen verweerster niet te doen.

C. Over de Afghaanse afkomst van verzoeker kan geen twijfel bestaan

Dat verzoeker een Afghaan is, wordt door verweerster op zich niet betwist. Verzoeker spreekt Afghaans, gebruikt de Afghaanse kalender, ect. Dit is belangrijk om in het achterhoofd te houden bij de studie van de beslissing van verweerster en de daarin opgenomen argumentatie.

Wél insinueert verweerster dat verzoeker intern of extern zou zijn verhuisd, waardoor BARABAD niet meer zijn actuele plaats van herkomst zou zijn.

D. De bijgebrachte documenten tonen op objectieve wijze aan dat verzoeker afkomstig is uit SERKANO en daar tot voor vlak voor zijn vertrek ook effectief woonachtig was

1. Verzoeker bracht ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming 2 documenten bij die in het bijzonder interessant zijn. Dit omdat zij aantonen dat verzoeker tot vlak voor zijn vertrek woonachtig was in SERKANO én dat zijn familie daar tot op heden nog altijd woonachtig is.

2. Zo bracht verzoeker zijn originele taskara bij, afgeleverd te SARKANO op 14 april 2014, zijnde amper 1 jaar voor zijn vertrek aankomst in BELGIË op 17 september 2015. Dat het hier zou gaan om een vervalst document wordt door verweerster niet aangetoond. Er werd door verweerster zelfs geen onderzoek naar gevoerd.

3. Daarnaast kan verweerster er niet om heen dat verzoeker de originele enveloppe bijbrengt waarmee hem documenten werden toegestuurd. Op deze enveloppe is duidelijk te zien dat de documenten hem werden toegestuurd vanuit SERKANO. Dit valt af te leiden uit de vele vermeldingen op de enveloppe zelf. Zo iets valt niet te vervalsen of in scène te zetten. Zulks poneren zou inhouden dat men ervan uitgaat dat de postdiensten mee in het complot zitten, hetgeen uiteraard absurd is. Ook kan niet serieus worden voorgehouden dat er iemand met opzet helemaal naar SERKANO, een zeer onveilige regio, zou zijn gereisd, gewoon om de illusie te wekken dat verzoeker nog banden heeft met die regio. Deze enveloppe toont met andere woorden aan dat de familie van verzoeker nog steeds woonachtig is in SERKANO, wat op zijn beurt de bewering van verzoeker dat hij tot vlak voor zijn vertrek in SERKANO verbleef, bevestigt.

E. Met betrekking tot de leeftijd van verzoeker

Verzoeker blijft erbij dat hij ter goeder trouw verklaard heeft dat hij geboren is in het jaar 1998. Dat is het geboortjaar dat zijn familie steeds voor hem heeft opgegeven en dat tevens vermeld stond op zijn taskara. Het zou natuurlijk kunnen dat op zijn taskara niet zijn exacte geboortedatum vermeld staat, doch wel de datum waarop zijn geboorte werd geregistreerd. Daarnaast is het relevant te benadrukken dat men in AFGHANISTAN niet bezig is met leeftijden. Er worden geen verjaardagen gevierd ect. Het is dus perfect verklaarbaar én begrijpelijk dat verzoeker zelf niet meer goed weet wanneer hij nu net geboren is en hoe oud hij nu effectief is, maar dit mag geen argument zijn om te stellen dat verzoeker zou liegen over de redenen die er hem toe hebben gebracht om AFGHANISTAN te verlaten.

F. Verweerster heeft verzoeker enkel kunnen betrappen op een gebrek aan kennis (die perfect verklaarbaar is), niet op tegenstrijdige verklaringen over de redenen waarom hij zijn land is ontvlucht

Wat ook belangrijk is om te benadrukken is dat verweerster verzoeker op geen enkele tegenstrijdigheid heeft kunnen betrappen aangaande zijn relaas, enkel een gebrek aan kennis. Verzoeker heeft op een zeer consequente en duidelijk wijze gepraat over zijn problemen met de Taliban. Dit kan alleen maar bijdragen aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Het is evident dat verweerster de informatie waarover zij beschikt aangaande de werkwijze van de Taliban gebruikt als uitgangspunt bij de beoordeling van de aanvragen. Het kan echter niet opgaan dat zij het relaas van een verzoeker afschrijft als ongeloofwaardig louter en alleen omdat het niet volledig correspondeert met de werkwijze die in die bewuste informatiebronnen wordt beschreven.

G. Met betrekking tot het beweerde gebrek aan kennis over de regio

Verzoeker zal niet ontkennen dat hij niet in staat was om op elke vraag van verweerster te antwoorden aangaande politieke figuren en gebeurtenissen zijn regio. Maar in tegenstelling tot wat verweerster beweert is dit allesbehalve abnormaal. Het is begrijpelijk dat verzoeker zich gelet op zijn jonge leeftijd niet echt inliet met dit soort dingen. Bovendien is verzoeker afkomstig uit een dorp waar geen elektriciteit was en dus ook geen televisie gekeken kon worden. Verzoeker leefde met andere woorden een zeer geïsoleerd bestaan. Tenslotte is verzoeker maar enkele jaren naar school geweest, zodat er vanuit mag worden gegaan dat hij een beperkt intellectueel vermogen heeft. Ook in dat kader moet zijn eerder beperkte kennis worden geplaatst. Voor wat verzoekers beweerde beperkte kennis van de landbouwactiviteiten in de regio betreft, dient opgemerkt dat verzoeker nooit geponeerd heeft dat hij een landbouwer is. Zijn vader was een landbouwer, hijzelf niet.

Verzoeker hielp zijn vader slechts sporadisch op de velden.

Louter volledigheidshalve merkt verzoeker op dat de beweerdelijke beperkte kennis onvoldoende bewijs uitmaakt van het feit dat verzoeker leugenachtige verklaringen zou afleggen. Evenmin kan daaruit worden afgeleid dat AFGHANISTAN niet het actuele land van herkomst zou zijn van verzoeker.

H. Besluit

1. Uit hetgeen vooraf ging, blijkt dat de argumenten van verweerster zwak zijn en perfect kunnen worden weerlegd. Er kan dan ook niet anders worden geoordeeld dan dat verzoeker het voordeel van de twijfel dient te genieten. Verweerster kon verzoeker immers op geen enkele incoherentie betrappen. Verzoeker dient dan ook het voordeel van de twijfel te genieten nu hij: a) Een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; b) Alle relevante elementen waarover hij beschikt, heeft voorgelegd, en een bevredigende verklaring heeft gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) Zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; d) Hij zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of e) Vast staat dat het relaas van verzoeker minstens in grote lijnen als geloofwaardig dient worden beschouwd.

2. In hoofddeorde past het dan ook de beslissing van verweerster te vernietigen en verzoeker de status van vluchteling toe te kennen.”

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus verwijst verzoeker naar wat hij hierboven al uiteenzette. Verder gaat hij in op de algemene veiligheidssituatie in zijn regio. Op regelmatige basis zijn er ernstige incidenten waarbij er meerdere (burger)slachtoffers vallen (verzoekschrift, stukken 3-7). Verzoeker loopt er een reëel risico op ernstige schade, zodat hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende documenten:

“2. <https://www.hrw.org/world-report/2018/country-chapters/afghanistan>

3. <https://www.pajhwok.com/en/2018/04/02/pakistan-fires-rockets-barrage-kunardamaging-crops>

4. <https://www.pajhwok.com/en/2018/03/23/9-daesh-militants-killed-nangarhar-kunardrone-strikes>

5. <https://www.pajhwok.com/en/2018/03/05/4-taliban-killed-3-wounded-kunar-clash>

6. <https://www.pajhwok.com/en/2018/01/09/kunar-least-1-dead-8-wounded-pakistanshelling>

7. <https://www.pajhwok.com/en/2018/01/07/15-daesh-3-security-men-killed-kunar-clash>”.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, volhardt verzoeker in zijn Afghaanse nationaliteit. Deze wordt op zich niet betwist, zodat dit geen ander licht werpt op de motivering van de bestreden beslissing. Verzoeker kan wat de door hem neergelegde documenten niet worden bijgetreden dat deze op objectieve wijze aantonen dat verzoeker afkomstig is uit Sarkano. De bewijskracht van Afghaanse documenten wordt immers algemeen geringschat, omdat wijdverspreide corruptie, documentenfraude en de inmenging van smokkelnetwerken maken dat zowel in Afghanistan als in het buitenland Afghaanse identiteits- en andere officiële documenten in omloop zijn die vervalst zijn of die door middel van omkoping van overheidsbeambten verworven zijn (Landeninformatie, stuk 13, nr. 20). Het loutere feit dat verzoeker post krijgt, afgestempeld in Kabul City, met daarin mogelijks zijn taskara en een kopie van de taskara van zijn vader, doet dan ook geen afbreuk aan de omstandige motivering van de bestreden beslissing die nauwgezet uiteenzet waarom en geen geloof wordt gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn problemen, zijn identiteit en recente herkomst. De Raad bevestigt in dit verband ook dat documenten hoogstens een ondersteunende bewijswaarde hebben, zodat deze in voorliggende zaak de voorgelegde documenten geen afbreuk doen aan de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen. Verzoeker kan verder niet ernstig aanvoeren dat hij volhardt in de leeftijd die op zijn taskara staat, nu de dienst Voogdij heeft beslist dat uit leeftijdsonderzoek bleek dat verzoeker, in tegenstelling tot zijn verklaringen, meerderjarig was.

Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier, leert dat verzoeker wel degelijk tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de redenen waarom hij Afghanistan is ontvlucht.

Verzoekers herhaling van zijn gebrekkige kennis over zijn beweerde regio van herkomst en het minimaliseren van de gevolgtrekkingen van de bestreden beslissing hierover, weerlegt de motivering van de bestreden beslissing evenmin.

Verzoekers betoog laat niet toe om de motivering van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. Deze motivering is correct, pertinent en vindt steun in het administratief, en wordt bij gebrek aan een dienstig verweer overgenomen als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u uw land ontvluchtte wegens vrees voor de Taliban die u gedwongen wenst te rekruteren.”

“Vooreerst moet vastgesteld worden dat u het CGVS geen duidelijk zicht wenst te bieden op uw werkelijke leeftijd. Waar u bij het indienen van uw verzoek tot internationale bescherming in september 2015 verklaard had dat u 17 jaar oud was, werd uw leeftijd door wetenschappelijk onderzoek op 1 oktober 2015 bepaald op 20.16 jaar met een standaarddeviatie van 1.52 jaar (zie document leeftijdsbepaling van de Dienst Voogdij, toegevoegd aan uw administratief dossier). U kreeg vervolgens 01/01/1995 als geboortedatum toegekend (zie verklaring DVZ, punt 4). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS hield u ondanks het medische onderzoek vast aan uw beweerdelijke jongere leeftijd. U zei dat u uw geboortedatum niet kende maar dat uw moeder u via uw neef had laten weten dat u op het moment van aankomst in België 17 jaar oud was (CGVS p.4-5). Niet alleen moet er geconcludeerd worden dat u niet beschouwd kon worden als een minderjarige, ook wijst dit erop dat u door zich een jonger profiel aan te meten, de inschatting van de geloofwaardigheid van uw verklaringen trachtte te bemoeilijken voor het CGVS.

Daarnaast zijn uw verklaringen over uw gedwongen rekrutering door de taliban niet overtuigend. U zei dat de taliban uw vader twee keer aansprak omdat u intussen oud genoeg was om voor de taliban te strijden. Op een nacht viel de taliban uw huis binnen en omdat zij u niet konden vinden, vermoordden zij uw vader (CGVS p.38-39). Er dient echter opgemerkt te worden dat een dergelijke handelswijze vanwege de taliban moeilijk te rijmen valt met de informatie ter beschikking van het CGVS, waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Zo blijkt immers dat de taliban bijna uitsluitend uit vrijwilligers bestaat en dat directe dwang bij rekrutering, hoewel er een paar gevallen van bekend zijn, zeer uitzonderlijk zou gebeuren (COI Focus Afghanistan: Rekrutering bij gewapende oppositie en milities aan regeringszijde, p.7 en p.9). Bij het rekruteren van strijders oefent de taliban hoofdzakelijk invloed uit via lokale verbanden, waarbij loyaliteit, traditie en religie een centrale rol spelen (rapport Landinfo: Afghanistan, Recruitment to Taliban, 29 juni 2017, p.9, p.12 en p.19). Bovendien lijkt het bijzonder onaannemelijk dat de taliban van alle dorpingen net ú, als jonge landbouwer zonder enige militaire ervaring, met alle geweld zou willen rekruteren. Uit beschikbare informatie blijkt immers dat de taliban zich sinds het vertrek van de internationale troepen in 2014 voornamelijk zou richten op het professionaliseren van haar strijdkrachten, waarbij zij meer dan voordien personen met een militaire achtergrond trachten te benaderen (rapport Landinfo, p.8 en p.10). Het feit dat de verklaringen die u aflegde over de wijze waarop de taliban jullie benaderde dermate uiteenlopen met de beschikbare informatie, doet de wenkbrauwen fronsen. Geconfronteerd met deze opmerking antwoordde u dat u eerst een opleiding van de taliban zou krijgen en dat soldaten gewoonlijk onmiddellijk gedood worden (CGVS p.41). Het louter ontkennen van publiek beschikbare informatie kan evenwel niet beschouwd worden als afdoende verschoningsgrond. Uw verklaring dat de taliban uw vader vermoordde en vervolgens nogmaals naar uw huis kwam om u onder dwang te rekruteren, hoewel zij wegens hun werkwijze absoluut niet zeker kunnen zijn van uw loyaleiteit ten opzichte van hen, kan niet overtuigen. Het geheel van uw verklaringen is dan ook dermate onwaarschijnlijk dat aan uw relaas moeilijk geloof kan worden gehecht.

Bovenstaande vaststelling wordt bovendien bevestigd door ernstige tegenstrijdigheden binnen uw asielaanvraag. Ten eerste bleek uit uw dossier een tegenstrijdigheid aangaande de periode van overlijden van uw vader.

Zo had u bij uw screeningsinterview als niet-begeleide minderjarige bij DVZ gezegd dat uw vader zes jaar geleden overleden was (zie fiche toegevoegd aan uw administratief dossier, d.d. 23 september 2015), terwijl u bij het CGVS zijn overlijden tien dagen voor uw vertrek situeerde (CGVS p.38-39). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid ontkende u dat u ooit gezegd zou hebben dat uw vader zes jaar geleden overleed (CGVS p.41). Louter vasthouden aan uw laatste versie van de feiten kan evenwel niet beschouwd worden als afdoende verklaring voor de vastgestelde ernstige tegenstrijdigheid. Ten tweede bleek uit uw dossier een tegenstrijdigheid over de invallen van de taliban bij uw ouderlijke huis. Zo bleek uit uw verklaringen bij DVZ dat de taliban twee keer naar uw huis kwam, telkens met een tiental personen (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Bij het CGVS zei u dan weer dat u niet wist met hoeveel personen de taliban de eerste keer naar u thuis kwam, maar u schatte met zes of zeven strijders. U wist niet met hoeveel strijders de taliban de tweede keer naar u thuis kwam, omdat u dit niet gevraagd zou hebben aan uw moeder. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid opperde u dat er bij DVZ een misverstand was gebeurd (CGVS p.39-40). Deze verklaring kan niet overtuigen aangezien u voorafgaand aan uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS bevestigd had dat uw interview bij DVZ goed verlopen was en dat de tolk het verslag achteraf in het Pashtu voor u had voorgelezen (CGVS p.3).

Tot slot dient opgemerkt te worden dat uw relaas ook ernstige vragen oproept in termen van waarschijnlijkheid. U vertelde dat de taliban uw vader doodde en dat u vervolgens tien dagen thuis bleef. In deze periode vond de begrafenisceremonie van uw vader plaats en logeerde ook uw zus thuis. Na tien dagen bracht u haar terug naar haar eigen woning. Omdat het al te laat was om die avond nog terug te keren, bleef u daar logeren. De volgende ochtend informeerde uw moeder u dat de taliban u weer was komen zoeken (CGVS p.38-39). Uit uw relaas blijkt dat u geenszins aanstalten maakte om onder te duiken of de taliban te ontlopen nadat zij uw vader vermoord hadden. Integendeel, u bleef tien dagen thuis en het was louter toevallig dat u niet thuis was bij de tweede huisinval. Ter verklaring voor uw stilzitten stelde u dat de taliban niet naar u thuis had durven komen omdat er vele bezoekers aanwezig waren (CGVS p.41). Echter, uw totale gebrek aan initiatief en bezorgdheid om uw eigen veiligheidssituatie stemt allerm minst overeen met de ernst van de feiten die u beschreef, nl. de abrupte moord op uw vader. Bovendien vertelde u zelf dat het in uw dorp vaak voorkwam dat vaders vermoord werden en dat mannelijke gezinsleden gearresteerd werden door de taliban wegens hun weigering om zich bij de taliban aan te sluiten (CGVS p.40-41). Daar u zich door deze feiten abrupt genoodzaakt zag het land te verlaten en internationale bescherming te verzoeken, is uw initiële gebrek aan interesse en initiatief omtrent uw eigen veiligheidssituatie dermate onwaarschijnlijk, dat uw relaas niet geloofwaardig kan worden bevonden.”

“Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u aangemeten profiel en uw beweerdelijke recente verblijfplaats in Afghanistan.

In casu werd vastgesteld dat u weliswaar verklaringen aflegde over uw regio en feiten die zich daar hebben voorgedaan (CGVS p.11-14, p.23-38, p.41-43), waaruit kan worden afgeleid dat u oorspronkelijk uit Sarkano afkomstig bent en daar gedurende een bepaalde periode verbleven hebt. Andere elementen wijzen er echter op dat u misleidende verklaringen aflegt over uw profiel en de plaatsen waar u voor uw vertrek hebt verbleven.

Vooreerst werd vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan het door u aangemeten profiel als landbouwer. U stelde dat u tot de derde graad school liep, dat u nadien een jaar naar de madrassa ging en dat u uw vader voor lange periode hielp in de landbouwsector (CGVS p.14). Ook uw twee schoonbroers en al uw ooms en tantes langs moeders- en vaderszijde werken in de landbouwsector, op één oom na (CGVS p.7-11). Hoewel u opgroeide in een agrarische omgeving en ook zelf aan landbouw deed, bleek uit uw verklaringen een opvallend gebrek aan kennis over landbouwactiviteiten in uw regio. Zo had u geen idee wat er (kort na uw persoonlijk onderhoud) in de lente op het veld stond te gebeuren. U stelde merkwaardig genoeg enkel dat tarwe al gezaaid was en dat u geen informatie had over wat anderen doen op hun veld. Toen u vervolgens nogmaals gevraagd werd wat mensen in de lente zoal doen op het veld, antwoordde u correct dat maïs gezaaid wordt in de lente, maar stelde u verkeerdelijk dat ook uien in de lente geplant worden. Uien worden echter in de herfst gezaaid en in de winter geogost (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier).

Geconfronteerd met deze informatie zei u dat u zelf niet echt bezig was met groenten omdat de vrouwelijke familieleden de groentetuin onderhielden (CGVS p.15 en p.17).

Nochtans dienden jullie producten volgens uw verklaringen voornamelijk voor eigen gebruik (CGVS p.18), waardoor u toch enigszins moet hebben opgemerkt wanneer nieuwe uien geoogst kunnen worden. U stelde eveneens verkeerdelijk dat er helemaal niets geoogst wordt in de lente, terwijl in Kunar ook aardappelen, koolzaadolie, klaver (en papaver) dan geoogst worden. Ook zei u foutief dat in Kunar witte, rode en zwarte moerbeien allen in dezelfde periode rijp zijn, terwijl witte en rode moerbeien aan het einde van de lente geoogst worden en zwarte moerbeien pas later, nl. in de late zomer. Ter verklaring zei u dat het zelfs in de lente erg warm is in Kunar, waardoor het verschil tussen zomer en lente moeilijk te merken is (GVS p.19).

Ook bleken uit uw verklaringen ernstige hiaten binnen uw kennis over de activiteiten op het veld in andere periodes van het jaar. Zo is het hoogst opmerkelijk dat u spontaan vermeldde dat er in uw regio rijst geteeld wordt, dat u kon beschrijven hoe rijst geplant en geoogst wordt, maar dat u daarentegen geen idee had wanneer rijst dan geoogst wordt (CGVS p.15 en p.17). U stelde uiteindelijk verkeerdelijk dat rijst 'sowieso in de zomer' geoogst wordt, terwijl rijst pas aan het einde van de herfst geoogst wordt. Geconfronteerd met deze informatie antwoordde u dan weer dat dit 'evengoed zou kunnen' (CGVS p.18). Tevens is het opmerkelijk dat u eerst ook het telen van rijst opsomde als één van uw eigen activiteiten op de landbouwgronden (CGVS p.14), terwijl u vervolgens stelde dat u jullie geen rijst teelden op jullie gronden, waardoor u niet concreet op de hoogte was van de oogsttijd (CGVS p.17). Hieruit blijkt dat u uw antwoorden op willekeurig keerde naargelang de vragen die u gesteld werden. U stelde eveneens verkeerdelijk dat klaver aan het einde van de winter gezaaid wordt, terwijl klaver aan het begin van de herfst wordt gezaaid. Geconfronteerd met deze informatie zei u dat het zowel in de herfst als in de winter erg koud is in Kunar (CGVS p.20).

Uit bovenstaande verklaringen blijkt duidelijk dat u geen onderscheid kon maken tussen winter en herfst enerzijds, en lente en zomer anderzijds. Ook bleek u de maanden van de Afghaanse kalender niet te kennen: zo somde u wel de wintermaanden correct op (jadi, dalwa, hut), maar toen u gevraagd werd naar de zomermaanden (sاران, asad, sonbola) somde u de lentemaanden op (hamal, sawr, jawza) (CGVS p.21). Toen u gevraagd werd hoe u wist welk gewas wanneer aan te planten als u klaarblijkelijk noch de maanden, noch de seizoenen van het jaar kan onderscheiden, antwoordde u dat u zelf geen landbouwer was en dat dit de taak van uw vader was, en dat landbouwers het weer wel voldoende aanvoelen (CGVS p.21). Deze verklaring is echter niet aannemelijk omdat u, zoals hierboven gesteld, uw hele leven in een agrarische samenleving opgroeide en omdat helpen in de landbouw uw voornaamste activiteit was nadat u gestopt was met school (CGVS p.14).

Daarnaast is het opmerkelijk dat u geen idee had hoeveel het tarwe opbracht als jullie het verkochten, naar uw verklaring omdat het tarwe gewoonlijk voor eigen gebruik diende en omdat alleen uw vader instond voor de verkoop van de overschot (CGVS p.18). Dat u als volwassen man volstrekt niet weet hoeveel inkomsten jullie arbeid kon opleveren, valt evenwel moeilijk aan te nemen, temeer omdat u de oudste zoon van het gezin bent (zie verklaring DVZ, rubriek 17). U zei ook dat iedereen uit uw regio, ook uw familie, belastingen moest betalen aan de taliban. Gewoonlijk betaalde uw vader cash, maar als hij onvoldoende geld had stond hij een deel van de oogst af. U vertelde dat families uit het dorp die dit bedrag niet konden betalen hun zoon moesten afstaan aan de taliban, waarna u hen nooit meer terugzag. Opmerkelijk is dat u geen idee had hoeveel belastingen jullie dan moesten betalen omdat dit steevast de verantwoordelijkheid van uw vader was. Nochtans vormde het aflossen van deze belastingen volgens uw verklaringen een belangrijke garantie voor uw persoonlijke veiligheidssituatie in het dorp (CGVS p.25-26). Al deze elementen samengenomen, maken dat geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dat u uw vader lange tijd hielp in de landbouw, of dat u opgegroeid bent in een agrarische samenleving, wat tevens afbreuk doet aan uw beweerdelijke (recente) herkomst uit Kunar.

Voorts stemden verschillende van uw verklaringen over feiten die recent voor uw vertrek plaatsvonden niet overeen met informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier.

Ten eerste stemmen uw verklaringen over overstromingen in uw regio niet overeen met COI. U zei immers dat er meerdere jaren voor uw vertrek een overstroming was, maar dat u zich geen overstroming kon herinneren die kort voor uw vertrek plaatsvond nabij uw dorp of in de regio (CGVS p.27-29). Nochtans waren er in juli 2014, in juli 2015 en begin augustus 2015 zware overstromingen die meerdere districten troffen, waaronder Sarkano en Khaskunar.

Daar u verklaarde Afghanistan enkele dagen na het Suikerfeest te hebben verlaten (CGVS p.22, het Suikerfeest werd in 2015 gevierd op 17-18 juli), en aangezien uw dorp vlakbij de rivier is gesitueerd (CGVS p.29), is het hoogst opmerkelijk dat u geen weet had van overstromingen die in deze periode in uw regio gebeurden.

Ten tweede bleek uit uw verklaringen ernstige hiaten in uw kennis over raket- of droneaanvallen in uw regio. Zo sprak u wel over een raketaanval die vijf tot zes jaar geleden plaatsvond, maar had u geen weet van raketten die recentier voor uw vertrek waren afgevuurd naar uw regio (CGVS p.34). Uiteindelijk haalde u aan het einde van uw gehoor aan dat er in 2014 raketten werden afgevuurd naar de regio's Dunay en Nawa Pass in Sarkano (CGVS p.42). Volgens publieke informatie was het district Sarkano echter in augustus 2014 en oktober 2014 het doelwit van de vele raketten die afgevuurd werden vanuit Pakistan, wat materiële schade voor burgers veroorzaakte. In mei 2015 kwamen ook burgers om door mortieren die de taliban in Sarkano had afgevuurd. U herinnerde zich geen enkele drone-aanval, hoewel er in augustus 2014, september 2014 en in februari 2015 zowel in Khaskunar als in Sarkano talibanstrijders geliquideerd werden met drones. Dat u dermate beperkte verklaringen aflegde over raket- en droneaanvallen in uw regio kan, gezien de frequentie van dit soort incidenten, niet overtuigen.

Ten derde legde u bijzonder vage verklaringen af over een militaire operatie die in de lente voor uw vertrek plaatsvond in Nawa Pass, de grensovergang van uw district met Pakistan. U zei dat er in die regio altijd veel gevochten werd tussen de taliban enerzijds en soldaten van het Afghaanse en Pakistaanse leger en Afghaanse grenspolitie anderzijds. U zei dat u er zelf weinig informatie over had omdat Nawa Pass erg hoog en ver gelegen is ten opzichte van uw dorp. U verklaarde dat er soms meer en soms minder gevochten werd, en dat er in de lente of zomer wel veel gevochten werd, maar u kon zich geen concrete periode voor uw vertrek herinneren waarin er meer gevochten werd in Nawa Pass (CGVS p.35-36). Volgens publiek beschikbare informatie werd in de lente van 2015 een gecoördineerde operatie in Nawa Pass opgezet om deze grensovergang te bevrijden van de taliban. In april 2015 was de grensovergang voor het eerst in jaren weer in handen van de overheid en werd ze heropend. Dat u hier geen weet van hebt is opmerkelijk, aangezien Nawa Pass de enige weg in uw district is die naar Pakistan leidt en bijgevolg ook economisch van belang is. Ook al zou Nawa Pass hoger of verder gelegen zijn van uw dorp, toch kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u hierover kennis zou hebben: uit uw verklaringen blijkt immers dat u ook naar de radio luisterde en u was in staat om verschillende regionale radiozenders op te noemen (CGVS p.32).

Om dezelfde reden is het tot slot opmerkelijk dat u geen weet zou hebben van de executie van een 19-jarige vrouw door de taliban in uw district (CGVS p.36-37). Zij werd volgens mediaberichten in oktober 2014 in haar huis gedood op verdenking van spionage door de overheid, en haar echtgenoot werd ontvoerd. Daar u zelf verklaarde dat vrouwen en kinderen gewoonlijk niet worden lastiggevallen door de taliban (CGVS p.40), is het merkwaardig dat dit incident u niet ter ore zou zijn gekomen, hoewel u ook naar de radio luisterde.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw originele taskara, afgeleverd op 25 hut 1392 (14 april 2014) te Sarkano; een kopie van de taskara van uw vader, afgeleverd in het jaar 1354 (1975) te Sarkano; en de originele enveloppe waarmee uw documenten naar België werden verzonden vanuit Sarakano. Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd (COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude), blijkt dat in Afghanistan corruptie wijdverspreid is en dat allerlei documenten al dan niet tegen betaling kunnen worden verkregen. Dit maakt dat de bewijswaarde van de door u voorgelegde documenten ernstig gerelativeerd dient te worden. Bovendien kunnen aan een door een verzoeker bijgebrachte documenten slechts bewijswaarde worden toegekend voor zover deze documenten gepaard gaan met geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Ook deze documenten werpen dus geen ander licht op de gedane vaststellingen van het CGVS omtrent uw ongeloofwaardig bevonden asielrelaas, profiel en recente herkomst."

De door verzoeker toegevoegde landeninformatie kan niet dienstig in rekening worden gebracht, nu verzoeker in gebreke blijft zijn persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.

Verzoekers verwijzing naar rechtspraak van de Raad inzake de bewijslast en de beoordeling van de geloofwaardigheid in het geval van minderjarige verzoekers om internationale bescherming kan niet dienstig in rekening worden gebracht, nu uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier genoegzaam blijkt dat verzoeker niet als minderjarige kan worden beschouwd.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift immers naar de veiligheidssituatie in zijn vermeende regio van herkomst, doch gelet op het feit dat verzoeker de beweerde recente herkomst uit Barabad, in het district Sarkano in de provincie Kunar, in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag, stuk 4, p. 2, 23, 41 e.v.). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig mei tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP